

DECIZIE nr. 1 din 17 februarie 2014 referitoare la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. [284/2010](#) privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, vizând menținerea în conținutul normei legale a sintagmei "pensie de serviciu", în condițiile în care actele normative ce reglementează sistemul de asigurări sociale, Legea nr. [119/2010](#) privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și Legea nr. [263/2010](#) privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, adoptate anterior, nu mai reglementează această noțiune

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

Dosar nr. 2/1/2013/HP

Iulia Cristina Tarcea	- vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Lavinia Curelea	- președintele Secției I civile
Roxana Popa	- președintele delegat al Secției a II-a civile
Ionel Barbă	- președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Simona Lala Cristescu	- judecător la Secția I civilă
Minodora Carmen Ianoși	- judecător la Secția I civilă - judecător-raportor
Rodica Susanu	- judecător la Secția I civilă
Andreea Liana Constanda	- judecător la Secția I civilă
Nina Ecaterina Grigoraș	- judecător la Secția I civilă
Carmen Trănică Teau	- judecător la Secția a II-a civilă
Aurelia Motea	- judecător la Secția a II-a civilă - judecător-raportor
Monica Ruxandra Duță	- judecător la Secția a II-a civilă
Mariana Cîrstocea	- judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	- judecător la Secția a II-a civilă
Niculae Mănișuțiu	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal - judecător-raportor
Simona Camelia Marcu	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Viorica Iancu	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Eugenia Marin	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Eugenia Ion	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul Dosarului nr. 2/1/2013/HP a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din [Codul de procedură civilă](#) și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Adriana Stamatescu, magistrat-asistent la Secția I civilă, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă al Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați în Dosarul nr. 2.748/91/2012 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. [284/2010](#) privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri

publice, cu modificările ulterioare, vizând menținerea în conținutul normei legale a sintagmei "pensie de serviciu", în condițiile în care actele normative ce reglementează sistemul de asigurări sociale, Legea nr. [119/2010](#) privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor și Legea nr. [263/2010](#) privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, adoptate anterior, nu mai reglementează această noțiune.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar au fost depuse practică judiciară și raportul întocmit de judecătorii raportori. Se mai referă că raportul a fost comunicat părților, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (10) din [Codul de procedură civilă](#) și că reclamantul Cojocaru Marian a depus la dosar, astăzi, 17 februarie 2014, punctul său de vedere privind chestiunea de drept supusă judecării.

Doamna judecătoare Iulia Cristina Tarcea, președintele completului de judecată, constată că nu există chestiuni prealabile sau excepții, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

1. Titularul și obiectul sesizării

Curtea de Apel Galați a dispus, prin încheierea de ședință din data de 16 octombrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 2.748/91/2012 aflat pe rolul acestei instanțe, sesizarea din oficiu a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din [Codul de procedură civilă](#), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: dezlegarea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. [284/2010](#), cu modificările ulterioare, în raport cu prevederile art. 10 din Legea nr. [164/2001](#) privind pensiile militare de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 40 din Legea nr. [19/2000](#) privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare (art. 51 din Legea nr. [263/2010](#), cu modificările și completările ulterioare), art. 85 din Legea nr. [80/1995](#) privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, și art. 1 și 2 din Legea nr. [119/2010](#).

Expunerea succintă a procesului

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Vrancea, reclamantul C.M. a solicitat obligarea pârâtului Inspectoratul Județean de Jandarmi Vrancea să-i plătească un ajutor egal cu două salarii ale funcției de bază, pentru fiecare an rămas până la limita de vârstă de pensionare, începând cu data trecerii în rezervă, 28.12.2011.

Reclamantul a avut calitatea de militar-jandarm și a trecut în rezervă din motive medicale.

Temeiul de drept al cererii l-au constituit dispozițiile art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. [284/2010](#) privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.

Tribunalul Vrancea, prin Sentința civilă nr. 398 din 5 iunie 2013, a admis acțiunea civilă formulată de reclamant și a obligat pârâtul să-i plătească pentru fiecare an rămas până la limita de vârstă de pensionare un ajutor egal cu două solde ale funcției de bază, conform art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul

II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. [284/2010](#), cu modificările ulterioare, începând cu data trecerii în rezervă, 28.12.2011, reținând că legea folosește sintagma "cu drept la pensie de serviciu", deși Legea nr. [119/2010](#), care reglementează sistemul public de pensii, adoptată anterior actului normativ invocat în cauză, nu mai reglementează noțiunea respectivă, ca o consecință a unei necorelări a termenilor folosiți în actele normative în materie. Operațiunea de interpretare a acestei noțiuni trebuie să se facă însă prin raportare la cadrul general în materia pensiilor, respectiv art. 51 din Legea nr. [263/2010](#), cu modificările și completările ulterioare, care reglementează: pensia pentru limită de vârstă, pensia anticipată, pensia anticipată parțială, pensia de invaliditate și pensia de urmaș.

Curtea de Apel Galați, în cursul soluționării apelului declarat împotriva acestei sentințe, a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 20 alin. (2) din Legea-cadru nr. [284/2010](#), cu modificările ulterioare, raportat la dispozițiile art. 51 din Legea nr. [263/2010](#), cu modificările și completările ulterioare, art. 1 și 2 din Legea nr. [119/2010](#), art. 85 din Legea nr. [80/1995](#), cu modificările și completările ulterioare, și art. 10 din Legea nr. [164/2001](#), republicată, cu modificările și completările ulterioare.

2. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

Curtea de Apel Galați a constatat admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în conformitate cu dispozițiile art. 519 din [Codul de procedură civilă](#), motivat de faptul că:

a) de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. [284/2010](#), cu modificările ulterioare, în corelare cu prevederile art. 10 din Legea nr. [164/2001](#), republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 40 din Legea nr. [19/2000](#), cu modificările și completările ulterioare (art. 51 din Legea nr. [263/2010](#), cu modificările și completările ulterioare), art. 85 din Legea nr. [80/1995](#), cu modificările și completările ulterioare, respectiv art. 1 și 2 din Legea nr. [119/2010](#) depinde soluționarea pe fond a cauzei, "existând o jurisprudență neunitară";

b) problema de drept enunțată este nouă, deoarece, din consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre;

c) problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate la data de 16 octombrie 2013.

3. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

Reclamantul nu a invocat alte argumente în afara celor expuse prin cererea de chemare în judecată, dar a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

Pârâtul a apreciat că practica Curții de Apel Galați cu privire la chestiunea de drept în discuție este aproape unanimă, în sensul respingerii acestor acțiuni ca nefondate, dar a lăsat la aprecierea Curții aplicarea dispozițiilor art. 519 din [Codul de procedură civilă](#).

În urma comunicării raportului întocmit în condițiile art. 520 alin. (8) din [Codul de procedură civilă](#), reclamantul a depus, în scris, în temeiul dispozițiilor art.

520 alin. (10) din [Codul de procedură civilă](#), punctul său de vedere privind chestiunea de drept supusă judecătii. Cu privire la admisibilitatea sesizării a susținut că la nivelul Curții de Apel Galați problema de drept a interpretării normei inserate în Legea-cadru nr. [284/2010](#), cu modificările ulterioare, a intervenit abia în anul 2013, că dispozițiile art. 519 din [Codul de procedură civilă](#) reglementează noutatea raportând-o nu la jurisprudența națională, ci la jurisprudența instanței investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, care formulează sesizarea. De asemenea, a apreciat că această chestiune de drept are caracter de noutate, chiar și pentru faptul că, din analiza jurisprudenței, rezultă că 9 curți de apel nu au pronunțat soluții în această materie, iar considerentul reținut de judecătorii raportori cu privire la modul de redactare a normei de drept, care nu ar face necesară pronunțarea unei hotărâri prealabile, nu are legătură cu definiția condiției noutății.

Pe fondul problemei de drept, a apreciat că textul de lege vizat trebuie interpretat prin raportarea legii privind salarizarea unică la legea privind sistemul unitar de pensii și la categoriile cuprinse în aceasta din urmă, întrucât ambele legi erau în vigoare la momentul interpretării; că intenția legiuitorului a fost de a acorda o reparație materială celor ce nu își mai pot exercita activitatea din condiții independente de voința lor și că ordinele ministeriale nu pot dispune privitor la drepturile unei persoane, rectificate printr-o lege specială.

4. Punctul de vedere al completului de judecată cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

Prin încheierea de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, completul de judecată investit cu soluționarea apelului în Dosarul nr. 2.748/91/2012 al Curții de Apel Galați și-a exprimat punctul de vedere asupra chestiunii de drept sesizate, arătând, după expunerea dispozițiilor legale considerate ca fiind relevante, că atât la nivelul acestei instanțe, cât și al instanțelor inferioare din circumscripția sa, jurisprudența pe chestiunea dedusă judecătii nu este unitară, aspect ce s-a constatat și la nivelul celorlalte instanțe din țară, cu referire la Tribunalul Neamț (Sentința civilă nr. 171/CA din 14 mai 2013), respectiv tribunalele Cluj (Sentința civilă nr. 6.159/2013), Covasna (sentințele civile nr. 1.831/2013 și 1.832/2013), Alba (Sentința civilă nr. 373/CAF/2013) și Gorj (Sentința civilă nr. 6.867/2012).

S-a arătat că într-o primă orientare jurisprudențială (Decizia civilă nr. 356 din 13 februarie 2013 a Curții de Apel Galați) s-a statuat în sensul că în procesul de legiferare a intervenit o necorelare a termenilor folosiți, însă s-a considerat că pentru interpretarea noțiunii de "pensie de serviciu" nu se poate apela la legislația anterioară Legii nr. [119/2010](#), respectiv la Legea nr. [164/2001](#), republicată, cu modificările și completările ulterioare, întrucât la acel moment nu se afla în ființă Legea-cadru nr. [284/2010](#), cu modificările ulterioare (nu se poate apela la o lege abrogată în anul 2010 pentru a clarifica un text în vigoare în anul 2012, doar cu motivarea că legiuitorul a greșit la redactarea normei juridice și că norma astfel adoptată nu reprezintă intenția și rațiunea avute în vedere tot de el la adoptarea sa).

Într-o a doua interpretare (Decizia civilă nr. 15/A/2013 a Curții de Apel Galați) s-a arătat că, pentru a stabili domeniul de aplicare al Legii-cadru nr. [284/2010](#), cu modificările ulterioare, în problema de drept în discuție nu poate fi eliminată determinarea "de serviciu" și folosită doar noțiunea de gen

"pensie". Pensia de serviciu a reprezentat o specie a noțiunii de gen, pensie. Considerând că dispoziția se aplică pentru toate pensiile se ajunge la o modificare a legii. De aceea, pentru a stabili intenția legiuitorului în delimitarea subiecților cărora li se adresează textul de lege, s-a considerat că se impune a se face o analiză a Legii nr. [164/2001](#), republicată, cu modificările și completările ulterioare, care reglementa pensiile de serviciu ale personalului militar.

S-a arătat că în privința aplicării în timp a legii civile, principiul este al aplicării acesteia pe toată durata cât este în vigoare, însă clarificarea noțiunii de pensie de serviciu raportată la legea care a conținut această instituție juridică nu echivalează cu o ultraactivitate a legii civile, întrucât cauza acțiunii nu o constituie Legea nr. [164/2001](#), republicată, cu modificările și completările ulterioare, ci Legea-cadru nr. [284/2010](#), cu modificările ulterioare.

Dacă s-ar interpreta această noțiune prin raportare la Legea privind sistemul unitar de pensii publice, constatând că Legea nr. [263/2010](#), cu modificările și completările ulterioare, nu cuprinde această noțiune, s-ar ajunge la lipsirea de efecte a prevederii legale analizate din Legea-cadru nr. [284/2010](#), cu modificările ulterioare.

5. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

5.1. Jurisprudența Curții de Apel Galați nu este unitară; într-o primă orientare jurisprudențială, exprimată doar prin Decizia nr. 356 din 13 februarie 2013, s-a decis în sensul admiterii acțiunilor având ca obiect obligarea angajatorului la plata ajutorului prevăzut de art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. [284/2010](#), cu modificările ulterioare, apreciindu-se că pentru interpretarea noțiunii de "pensie de serviciu" nu se poate apela la legislația anterioară Legii nr. [119/2010](#), pentru că la acel moment nu era în vigoare Legea-cadru nr. [284/2010](#), cu modificările ulterioare. În acest sens s-a depus Decizia nr. 356 din 13 februarie 2013.

Cealaltă orientare jurisprudențială este în sensul respingerii acțiunilor cu acest obiect, apreciindu-se că legea civilă se aplică atât timp cât este în vigoare, însă clarificarea noțiunii de pensie de serviciu, raportată la legea care a conținut această instituție juridică, nu echivalează cu o ultraactivitate a legii civile, întrucât cauza acțiunii nu o constituie Legea nr. [164/2001](#), republicată, cu modificările și completările ulterioare, ci Legea-cadru nr. [284/2010](#), cu modificările ulterioare.

Dacă s-ar interpreta această noțiune prin raportare la Legea privind sistemul unitar de pensii publice, constatând că Legea nr. [263/2010](#), cu modificările și completările ulterioare, nu cuprinde această noțiune, s-ar ajunge la lipsirea de efecte a prevederii legale analizate din Legea-cadru nr. [284/2010](#), cu modificările ulterioare. A fost indicată Decizia nr. 15/A din 6 septembrie 2013 a aceleiași instanțe.

5.2. Jurisprudența altor instanțe din țară: O parte din instanțele care au avut pe rol asemenea cereri le-au soluționat prin respingerea lor, cu motivarea că încetarea raporturilor de serviciu ca urmare a acordării unei pensii de invaliditate nu îndreptățește partea la beneficiul ajutorului prevăzut de art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. [284/2010](#), cu modificările ulterioare, care se acordă la încetarea raporturilor de serviciu prin plata unei pensii de serviciu. În acest sens s-au

pronunțat, spre exemplu, Tribunalul Mehedinți - Sentința nr. 1.480 din 13 februarie 2013, Tribunalul Vaslui - Sentința nr. 286 din 27 martie 2013.

În sens contrar a fost depusă doar Sentința nr. 1.839/F din 28 mai 2013 a Tribunalului Ialomița, prin care se reține că interpretarea în sensul că ajutorul prevăzut de art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. [284/2010](#), cu modificările ulterioare, s-ar acorda numai celor care, la încetarea raporturilor de serviciu, ar avea dreptul la pensie de serviciu, nu corespunde intenției legiuitorului, pentru că această interpretare contravine dispozițiilor art. 65 din Legea nr. [24/2000](#) privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dar și pct. 15.11 din Normele metodologice privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar, polițiștilor și personalului civil din Ministerul Afacerilor Interne, aprobate prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. S/214/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Celelalte curți de apel au comunicat că nu au avut pe rol asemenea pricini.

5.3. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție - asemenea cereri nu intră în sfera de competență a instanței supreme.

5.4. Jurisprudența Curții Constituționale

În urma verificărilor efectuate nu s-au identificat decizii pronunțate de Curtea Constituțională cu privire la textele de lege în discuție, respectiv art. 20 alin. 2 din anexa nr. VII, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. [284/2010](#), cu modificările ulterioare, art. 10 din Legea nr. [164/2001](#), republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 40 din Legea nr. [19/2000](#), cu modificările și completările ulterioare, art. 51 din Legea nr. [263/2010](#), cu modificările și completările ulterioare, art. 85 din Legea nr. [80/1995](#), cu modificările și completările ulterioare. Deși cu privire la art. 1 și 2 din Legea nr. [119/2010](#) s-au pronunțat decizii ale Curții Constituționale, acestea nu au legătură cu problema de drept ce formează obiectul sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5.5. De asemenea, Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare - Serviciul judiciar civil nu s-a verificat și nici nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării Curții de Apel Galați.

6. Raportul asupra chestiunii de drept

Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din [Codul de procedură civilă](#), s-a apreciat că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate a instituției juridice privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în sensul neîndeplinirii condiției noutății, iar în subsidiar, pentru cazul în care se va opina asupra întrunirii condițiilor de admisibilitate a sesizării, s-a concluzionat că, în interpretarea dispozițiilor art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. [284/2010](#) privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, raportat la dispozițiile art. 10 din Legea nr. [164/2001](#) privind pensiile militare de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 51 din Legea nr. [263/2010](#) privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 1 și 2 din Legea nr. [119/2010](#) privind

stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, sintagma "pensie de serviciu" din conținutul normei legale menționate include doar categoriile de pensie pentru limită de vârstă, pensie anticipată și pensie anticipată parțială, prevăzute de art. 51 lit. a-c din Legea nr. [263/2010](#) privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare.

7. Înalta Curte

Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii raportori și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

Prealabil analizei în fond a problemei de drept supuse dezbaterii, Înalta Curte de Casație și Justiție va verifica întrunirea condițiilor de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile față de prevederile art. 519 din [Codul de procedură civilă](#).

Potrivit acestor dispoziții legale, "Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată."

Așadar, prin reglementarea prevăzută de legiuitor în cuprinsul textului mai sus citat se instituie o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții ce trebuie să fie întrunite în mod cumulativ, respectiv:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță;
- cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;
- soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;
- chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă;
- chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Prin prezenta sesizare, se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. [284/2010](#), cu modificările ulterioare, în raport cu prevederile art. 10 din Legea nr. [164/2001](#), republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 40 din Legea nr. [19/2000](#), cu modificările și completările ulterioare (art. 51 din Legea nr. [263/2010](#), cu modificările și completările ulterioare), art. 85 din Legea nr. [80/1995](#), cu modificările și completările ulterioare, și art. 1 și 2 din Legea nr. [119/2010](#).

Raportând sesizarea privind pronunțarea hotărârii prealabile la condițiile impuse de dispozițiile art. 519 din [Codul de procedură civilă](#), se constată că există o cauză în curs de judecată, iar Curtea de Apel Galați, investită cu

soluționarea apelului, judecă în ultimă instanță, potrivit dispozițiilor art. 96 pct. 2 din **Codul de procedură civilă** raportat la dispozițiile art. 208 și 214 din Legea dialogului social nr. **62/2011**, republicată, cu modificările ulterioare, urmând a pronunța o hotărâre judecătorească definitivă, potrivit art. 634 alin. (1) pct. 4 din **Codul de procedură civilă**.

Înalta Curte constată îndeplinită și condiția prevăzută de lege ca soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere. Aceasta, deoarece în raport cu modul de interpretare a dispozițiilor art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. **284/2010** privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, instanța va proceda la admiterea sau respingerea acțiunii prin care se solicită ajutorul prevăzut de text, fiind evidentă legătura cu fondul cauzei a chestiunii deduse judecății.

Cât privește condiția de admisibilitate referitoare la noutatea chestiunii de drept a cărei rezolvare de principiu se solicită, se constată că în condițiile în care legiuitorul nu a stabilit criteriile în funcție de care o chestiune de drept poate fi considerată nouă, revine Înaltei Curți sarcina stabilirii caracterului de noutate al acesteia.

În mod evident, cerința noutății este îndeplinită atunci când chestiunea de drept își are izvorul în reglementările nou-intrate în vigoare, mecanismul pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept răspunzând intenției legiuitorului de a preveni practica neunitară a instanțelor de judecată în materie.

În egală măsură însă noutatea, în sensul dispozițiilor art. 519 din **Codul de procedură civilă**, se referă și la o normă juridică intrată în vigoare cu mai mult timp în urmă, dar a cărei aplicare a devenit actuală ulterior.

În aceste condiții, în stabilirea elementului de noutate a chestiunii de drept a cărei interpretare se solicită, trebuie plecat de la următoarele premise:

- asigurarea funcției mecanismului hotărârii prealabile de prevenire a practicii judiciare neunitare;
- evitarea paralelismului și suprapunerii cu mecanismul recursului în interesul legii.

Este evident, așadar, că în situația în care există un număr semnificativ de hotărâri judecătorești care să fi soluționat diferit în mod constant o problemă de drept într-o anumită perioadă de timp, mecanismul legal de unificare a practicii judiciare este cel cu funcție de reglare - recursul în interesul legii, iar nu hotărârea prealabilă.

În cauză însă problema interpretării dispozițiilor art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. **284/2010** privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, reprezintă o problemă de drept recentă, aflată pe rolul curților de apel care judecă conflictele individuale de muncă în apel în ultimă instanță. Acest aspect rezultă din verificarea practicii, făcută de Înalta Curte în cauza de față, verificare din care rezultă că hotărâri definitive în materie s-au pronunțat începând cu anul 2013.

În plus, trebuie subliniat faptul că hotărârile pronunțate, într-un sens sau altul, cu privire la această chestiune, nu prezintă caracterul unei practici judiciare conturate și constante, astfel încât mecanismul cu funcție de prevenție al hotărârii prealabile să fie înlăturat.

De asemenea, trebuie subliniat că asupra acestei chestiuni Înalta Curte nu a statuat, conflictele individuale de muncă nefiind cuprinse în sfera de competență materială a instanței supreme, și nu există un recurs în interesul legii cu un obiect similar, în curs de soluționare.

Pentru aceste considerente, constatând admisibilă sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați, Înalta Curte va proceda la analiza pe fond a chestiunii de drept a cărei rezolvare de principiu se solicită.

Potrivit dispozițiilor art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. [284/2010](#) privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, "Personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, trecuți în rezervă sau direct în retragere, respectiv ale căror raporturi de serviciu au încetat, cu drept la pensie de serviciu, înainte de împlinirea limitei de vârstă de pensionare prevăzute de lege, mai beneficiază, pentru fiecare an întreg rămas până la limita de vârstă de pensionare sau, în situația în care pot desfășura activitatea peste această limită, până la limitele de vârstă în grad la care pot fi menținute în activitate categoriile respective de personal, de un ajutor egal cu două solde ale funcției de bază, respectiv cu două salarii ale funcției de bază."

Așadar, textul analizat reglementează situațiile de încetare a raporturilor de serviciu, cu drept la pensie de serviciu, înainte de împlinirea limitei de vârstă pentru pensionare.

Dificultatea în interpretarea textului este dată de sintagma "cu drept la pensie de serviciu", deși la momentul intrării în vigoare a normei noțiunea menționată nu mai era reglementată legislativ.

Prin Legea nr. [119/2010](#) privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, intrată în vigoare la data de 3 iulie 2010, pensia de serviciu, astfel cum era reglementată la acel moment, a devenit pensie în înțelesul Legii nr. [19/2000](#) privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, pentru ca prin art. 196 lit. b) din Legea nr. [263/2010](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare (act ce a intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2011), să se dispună abrogarea Legii nr. [164/2001](#) privind pensiile militare de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care la art. 10 prevedea și pensia de serviciu ca specie a pensiei cuvenite persoanelor aflate în sistemul menționat. În acest context legislativ, inserarea sintagmei "cu drept la pensie de serviciu" în conținutul normei legale ce a suscitată dificultăți de interpretare, respectiv art. 20 alin. (2) din Legea-cadru nr. [284/2010](#) privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, cu modificările ulterioare, și care a intrat în vigoare concomitent cu Legea nr. [263/2010](#), cu modificările și completările ulterioare, care a abrogat această noțiune, respectiv data de 1 ianuarie 2011, sugerează voința legiuitorului de a avea în vedere, pentru plata ajutorului pe care îl prevede, doar acele tipuri/categorii de pensii care, conform legislației anterioare, făceau parte din categoria pensiei de serviciu.

Or, anterior, art. 11 din Legea nr. [164/2001](#) privind pensiile militare de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, includea în noțiunea de "pensie de serviciu": pensia pentru limită de vârstă, pensia anticipată și pensia

anticipată parțială. Se reține, totodată, că toate actele normative din sistemul public de pensii definesc distinct pensia de invaliditate, acordată în cazul pierderii capacității de muncă în situațiile expres reglementate de lege și care este o categorie/specie a pensiei (ca gen), alături de pensia de serviciu. În acest sens, art. 10 din Legea nr. [164/2001](#), republicată, cu modificările și completările ulterioare, dispune că sistemul pensiilor militare de stat cuprinde pensia de serviciu, pensia de invaliditate și pensia de urmaș. Aceasta este concluzia dedusă din argumente de interpretare sistemică a legii, dar și din punct de vedere logico-juridic, fiind evidentă voința legiuitorului de a acorda ajutorul menționat doar persoanelor aflate în ipoteza dată.

Un argument suplimentar în susținerea acestei interpretări îl constituie și dispozițiile pct. 15.11 din Normele metodologice privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar, polițiștilor și personalului civil din Ministerul Afacerilor Interne, aprobate prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. S/214/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Explicitarea noțiunii de "pensie de serviciu" adusă prin normele de punere în aplicare a legii relevă neechivoc că pensia de invaliditate [prevăzută de art. 51 lit. d) din Legea nr. [263/2010](#) privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare] nu acordă beneficiarului dreptul la ajutorul reglementat de art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, cap. II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. [284/2010](#) privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.

De altfel, asupra legalității dispozițiilor art. 15.11 din Normele metodologice privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar, polițiștilor și personalului civil din Ministerul Afacerilor Interne, aprobate prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. S/214/2011, cu modificările și completările ulterioare, Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal s-a pronunțat prin Decizia nr. 506 din 5 februarie 2014, prin care s-a respins recursul declarat de reclamant împotriva sentinței prin care s-a dispus respingerea excepției de nelegalitate a prevederilor mai sus citate.

În fine, Înalta Curte reține că dispozițiile art. 85 din Legea nr. [80/1995](#) privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, invocate de autorii sesizării ca fiind relevante pentru rezolvarea de principiu a chestiunii de drept, reglementează condițiile generale necesare a fi îndeplinite pentru trecerea în rezervă sau direct în retragere a personalului militar, în timp ce norma legală analizată vizează persoanele aflate într-o asemenea situație, dar cu drept la pensie de serviciu, raportul dintre normele legale aflate în concurs fiind cel dintre general și special, ce se rezolvă conform principiului specialia generalibus derogant. De aceea, în dezlegarea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. [284/2010](#) privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, instanța nu se va raporta și la aceste dispoziții legale.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 521, cu referire la art. 519 din [Codul de procedură civilă](#),

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
În numele legii
DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați în Dosarul nr. 2.748/91/2012 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 20 alin. (2) din anexa nr. VII, capitolul II, secțiunea a 3-a din Legea-cadru nr. [284/2010](#) privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, raportat la dispozițiile art. 10 din Legea nr. [164/2001](#), cu modificările și completările ulterioare, art. 51 din Legea nr. [263/2010](#), cu modificările și completările ulterioare, și art. 1 și 2 din Legea nr. [119/2010](#), cu modificările și completările ulterioare, și stabilește că sintagma "pensie de serviciu" din conținutul normei legale menționate include doar categoriile de pensie pentru limită de vârstă, pensie anticipată și pensie anticipată parțială, prevăzute de art. 51 lit. a)-c) din Legea nr. [263/2010](#) privind sistemul unitar de pensii publice. Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din [Codul de procedură civilă](#).

Pronunțată în ședință publică astăzi, 17 februarie 2014.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

IULIA CRISTINA TARCEA

Magistrat-asistent,

Adriana Stamatescu

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 260 din data de 9 aprilie 2014